

Az öreg halász és nagyravágyó felesége

Hol volt, hol nem volt, hetedhét országon is túl, volt egy öreg halász. Volt neki egy nagyravágyó felesége.

Egyszer elment az öreg halász a tengerre, halászni. Hamarosan fogott egy gyönyörű szép, nagy pontyot. És csodák csodája egyszer csak megszólal a ponty:

- Te szegény halászember, engedj el engem! Úgy megjutalmazlak, hogy nem bánod meg soha életedben. Minden kívánságod teljesül.

Hát az öreg halász a nagy könyörgésre a pontyot visszaengedte a tengerbe.

Hazamegy, kérdezi a felesége:

- No, mit fogtál? Hoztál-e valamit?

- Fogtam én egy nagyon szép pontyot.

- Hát miért nem hoztad haza?

- Úgy könyörgött szegény, hogy engedjem el. Minden kívánságunkat teljesíti.

- Hát akkor eredj vissza hozzá, és mondd meg neki, hogy egy nagyon szép házat szeretnék.

Mert csak egy kis kunyhóban laktak a tenger partján.

Visszaballagott a halászember a tenger partjára. Odaállt a víz szélére, és hangosan mondta:

- Hallod-e, te ponty! Az én feleségem azt üzeni, hogy a tenger partján teremts egy szép kis házat!

Kisvártatva felbukkan a ponty, és megszólal:

- Eredj haza, jó ember! Úgy van, amint kívánta!

Hát valóban, ahogy hazaér, gyönyörű szép házuk lett. A felesége ott sűrög-forog a konyhában.

Egy ideig nagyon boldog volt. De egyszer csak megint azt mondja a felesége:

- Hallod-e, eredj vissza ahhoz a pontyhoz, mondd meg neki, hogy a házat meguntam, adjon egy kastélyt, és hogy grófok lehessünk!

Ismét elment az ember a tenger szélére.

Azt kiáltja:

- Hallod-e, te ponty! Az a ringy-rongy, az én feleségem, mindig pöröl vélem!

Egy kis idő elteltével felbukkan a hal, azt kérdi:

- Hát mit akar a te feleséged?

- Kastélyt akar, meg hogy grófok legyünk!

- Eredj haza, úgy van, amint kívánta!

Hát ahogy hazaért, látta a gyönyörű szép kastélyt, és a felesége mint grófnő kényeskedett egyik szobából a másikba.

- Most már csak meg vagy elégedve?

A felesége nagyon boldog volt.

Másnap reggel, alighogy megébrednek, azt mondja az asszony:

- Hallod-e! Eredj ahhoz a pontyhoz, és mondd neki, hogy királyné szeretnék lenni, és palotában lakni.

A szegény halászember, mit volt neki mit tenni, ismét elballagott szomorúan a víz szélére.

Azt kiáltja:

- Hallod-e, te ponty! Az a ringy-rongy, az én feleségem, mindig pöröl vélem.

Eltelik egy kis idő, előjön a hal, és kérdi:

- Hát most mit akar a te feleséged?

- Királyné szeretne lenni, palotában lakni!

- Eredj haza! Úgy van, amint kívánta!

Ahogy hazaér a szegény ember, nem győz csodálkozni: a gyönyörű palota, a sok fényes katona majd elvette szemevilágát. Mind vigyázzba vágják magukat a szegény halász előtt, amikor elhaladt előttük. Mikor végre bejutott a hosszú lépcsőn, sok szobán keresztül, kérdi a feleségét:

- No, asszony, meg vagy-e már elégedve a sorsoddal?

- Meg - feleli az asszony boldogan.

Alighogy megvirradt másnap, azt mondja az asszony:

- Hallod-e, eredj vissza ahhoz a pontyhoz, és mondd meg neki, hogy most már császárné szeretnék lenni, és olyan palotát, várakat akarok, amilyen a világon sincs.

Hát csak addig erősködött, hogy vissza kellett mennie a szegény halásznak a víz szélére.

Mondja nagy szomorúan:

- Hallod-e, te ponty! Az a ringy-rongy, az én feleségem, mindig pöröl vélem.

Zavaros lett a tenger vize, hullámozott, és csak sokára jött elő a ponty, mérgesen:

- Hát mit akar a te feleséged?

- Most meg császárné szeretne lenni, és olyan palotát és várakat, amilyen a világon sincs.

- Igaz, hogy ezért sem dolgozott - mondja a ponty -, nem is érdemli, de menj haza, úgy van, ahogy kívánta!

Hazament a szegény ember. Alig tért magához a nagy ámulattól, olyan fényes paloták, várak és udvari népség volt mindenütt. Azt kérdi a feleségétől:

- Most már csak meg vagy elégedve, mert én többet nem megyek vissza a pontyhoz!

Az asszony nagyon boldognak is látszott.

De másnapra kelve ismét csak azt mondja az urának:

- Hallod-e! Eredj vissza ahhoz a pontyhoz, és mondd neki, hogy én a világ úrnője szeretnék lenni. Azt akarom, hogy mindenki nekem hódoljon, és leboruljanak az emberek a lábam előtt.

A birodalmam a világ egyik végétől a másikig érjen!

Hiába tiltakozott, szabódott a szegény halász, csak vissza kellett mennie.

Mondja szomorúan:

- Hallod-e, te ponty! Az a ringy-rongy, az én feleségem, mindig pöröl vélem.

Ott kellett állnia nagyon sokáig. A tenger haragos lett, hányta a habot, tajtékzott, és úgy hullámozott, mint még soha. Egy helyen zavaros lett a víz, és nagyon-nagyon sokára felbukkant a hal.

- Mit akar a te feleséged?

- A világ úrnője akar lenni, és hogy a világon mindenki a lába elé boruljon.

- Jól van - mondja a hal -, ha azt hiszi, hogy munka nélkül élhet, és másokon uralkodhatik, hát legyetek ismét halászok. Eredj haza, megtalálod őt a halászkunyhóban!

Úgy is lett. Ott találta a szegény halász a kis halászkunyhóját, és benne a feleségét. Ettől kezdve szorgalmas és ügyes asszony lett. Még talán máig is élnek, ha meg nem haltak.